

вамъ, не мога да ви помогна, понеже вие сте въ областта на противоположноститѣ, дѣто събирате утайкитѣ, тинята. „Мога да любя“ — вие сте въ закона на подобieto, и Господъ ще бжде съ васъ. Ставате сутринъ неразположенъ, кажете въ себе си: „Днесъ имамъ отливъ, чакай да впрегна каруцата, да взема хомотя на коня, ще пътувамъ“. Не стойте тамъ. Не ходете около дървото да берете круши, когато не му е врѣмето, ще ги намѣрите на друго мѣсто, по-далечъ. Станете, идете и помолете се, ако знаете какъ да се молитe. Въ силата на молитвата ще укрѣпнете. Да се моли човѣкъ — това е най-високото и благородно занимание, което може да се върши въ тоя свѣтъ. Само така се въздига и облагородява човѣшкото сърдце. Не говоря тукъ за външната страна на молитвата, дѣто взема участие само езикътъ; но за оная молитва, въ която се изразява съзнателния стремежъ на душата къмъ Бога — вишата любовъ. Но не всички гледатъ така. Нѣкои хора казватъ: „Азъ не мога да се моля“, други се смѣятъ и казватъ: „Заблуждение е да се молимъ азъ — ученъ, който съмъ свършилъ, да се моля на Господа“. Но нашитѣ учени сж непослѣдователни, и ето защо: Тѣ искатъ длъжностъ и правятъ прошение: „Понеже баща ми е билъ такъвъ майка ми такава, понеже имамъ нужда, моля най-учтиво да благоволитѣ да ме назначите, като обѣщавамъ да изпълнявамъ точно и акуратно длъжността си“. Това не е ли молитва? Да, молитва доста характерна. А щомъ е молитва за Господа, било срамота! Докато имаме хора, които се молятъ само на подобнитѣ на себе си, а не на Гос-